

Interview pro Fresno Bee

30. března 2007

Don Mayhew

Miluje svoje rodiče. Užívá si práci pro charitu. Ale co ten vyzváněcí tón od Škorpiónů? Ve velkých momentech během kariéry zpěváka Joshe Grobana v uplynulých letech není snad ani jeden nedostatek. Zpíval na Olympijských hrách, Super Bowlu i ve Vatikánu.

Ale když se ho zeptáte na moment, který stojí nade všemi, rozmýšlí si chvilku otázku a pak říká: „*Přivedl jsem svého tátu na Red Rocks (ohromný amfiteátr v Denveru) na jeho narozeniny. Bylo to skvělé. Měl jsem publikum, které mu zaspívalo Happy Birthday.*“

Ano, Groban, který má podle plánu vystupovat tuto středu ve Fresno's Mart Center, miluje svoji rodinu. Pokládá práci pro charitu za čest. Cení si setkání s Nelsonem Mandelou. Přiznává i strach z jeviště.

Mluvíme o jeho posledním albu „Awake“ z loňského roku, šestadvacetiletý zpěvák není nejvíc potěšen tím, že dosáhl druhého místa v hitparádě alb („Closer“ z roku 2004 dosáhlo prvního místa), ale tím, že mohl při nahrávání tohoto alba pracovat se svými oblíbenci Herbiem Hancockem a skupinou Ladysmith Black Mambazo.

„*Když máte trochu úspěch, můžete to užít pro dobrou věc, nebo to taky můžete užít pro špatnou věc.*“ říká. „*Já ho zkusím využít k rozšíření mých hudebních obzorů.*“

Je špatné, že telefonní budky ubývají. Chtěli byste ho do jedné strčit a zjistit, jestli se náhle neobjeví Superman.

Od doby vydání jeho debutového alba z roku 2001 se Groban stal jedním z nejprodávanějších zpěváků 21. století. Jeho skvělé orchestrální popové melodie, následované duety s takovými hvězdami jako jsou Sarah Brightman nebo Charlotte Church, se staly základem dnešních hudebních žebříčků.

„*Typ hudby, který dělám, je nový i starý zároveň.*“ říká. Ale je opatrný tento typ někam zařadit. Chtěl tím i upozornit na „Awake“, na kterém posluchači mohou rozeznat africké vlivy.

Lpění pouze na velkém, klasickém stylu, který upevnil jeho kariéru, by mohlo být nebezpečné. Jak říká: „*Pro mě je to jenom taková libůstka.*“

Nechybí mu radostná nálada. V jednom momentě mu zvoní i mobil.

„*Oh,*“ říká. „*Moje vyzvánění Škorpiónů.*“ A píseň? Rock You Like A Hurricane. Groban není velký fanoušek hard-rockových kapel. „*Pouze jsem hledal to nejnámější možné vyzvánění.*“

Jeho právě probíhající turné ve více než 70 městech napříč Severní Amerikou a Evropou potrvá nejméně do konce srpna. I přes velké momenty, které měl ve své kariéře, užívá si turné teď přeci jenom o trochu více.

„*Když lidé přijdou, aby tě viděli vystupovat, ty víš, že od prvního okamžiku do posledního momentu je všechno pod kontrolou.*“ říká. „*Když vystupuješ v něčem, co jde mimo tebe, když jsi součástí něčeho, co je mnohem větší, tak je tam i mnohem více trémy. A přitom ty chceš odvést dobrou práci.*“

Navzdory tomu, že Groban zpívá už takovou dobu, mnoho fanoušků by bylo překvapeno zjištěním, že je před vystoupením nervózní. „*Zjistil jsem, že strach z jeviště je pouze taková větrná spirála,*“ říká. „*Jakmile se dostanu na jeviště, je to jako Start! A je to pryč.*“

Takže Supermanem Groban není. Ale většina fanoušků ho tak bere a on je jim za to vděčný.

„*Vždycky je to dobré,*“ říká. „*Úspěch mi otevřel dveře ke spolupráci s novými a zajímavými lidmi...Kdykoliv mohu zpívat píseň nebo najít hudbu, která inspiruje lidi, aby dělali dobré věci a to je úžasná věc.*“

Clark Kent by to nemohl říci lépe.